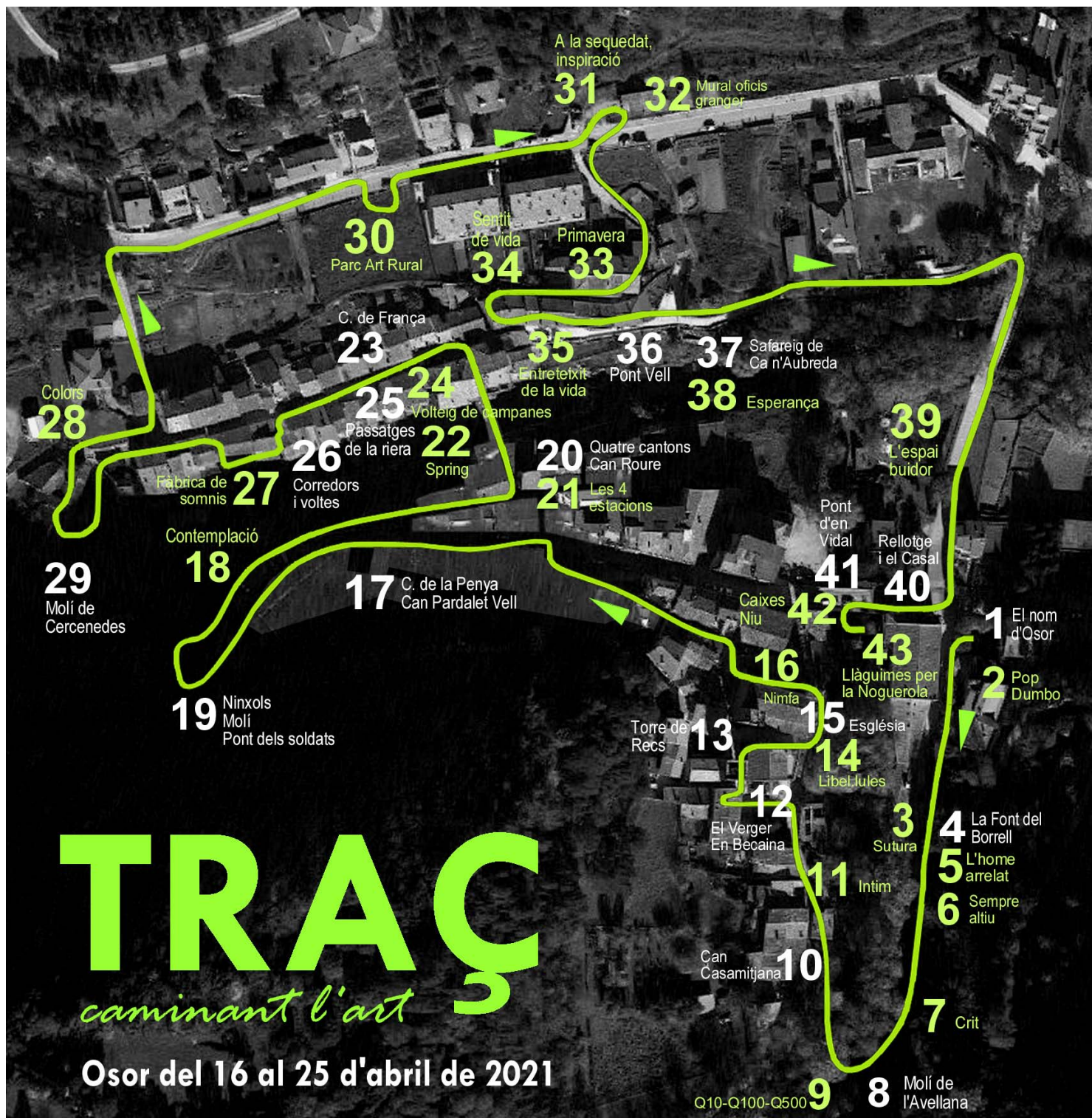

“TRAÇ caminant l'art”

UN DIÀLEG ENTRE ARQUITECTURA MEDIEVAL I ART CONTEMPORANI

Dia Internacional de l'Art 2021

43 PUNTS D'INTERÈS EN UN RECORREGUT URBÀ DE 1800 m.

ITINERARI AMB SUPORT DIGITAL – codi QR / pdf

VISITA GUIADA DISSABTE 17 D'ABRIL A LES 11:30 h. A CÀRREC DE FÈLIX BRUGUERA I ARTISTES PARTICIPANTS.

En compliment de les mesures sanitàries de prevenció, protecció i d'organització en espais exteriors durant la situació de crisi sanitària per la COVID-19, és obligatori mantenir la distància social de 2,00 m. Evitant en tot moment aglomeracions de persones, utilitzar la mascareta tota l'estona a partir de 6 anys, així com seguir el sentit de visita grafiat en el plànol guia.

01. EL NOM D'OSOR (Històric)

Malgrat l'existència d'una interessant tradició toponímica segons la qual el nom d'Osor provindria de l'animal, un os, en realitat el terme prové de l'antiga expressió *fines auserorum*, fi la terra des ausetans, atès que el municipi és el darrer poble del comtat d'Osona i del bisbat de Vic i a quatre quilòmetres, la riera de Gironella (*Gerundilia* al s.X) podria indicar l'inici del bisbat i comtat de Girona, de fet, la població veïna d'Anglès ja hi pertany.

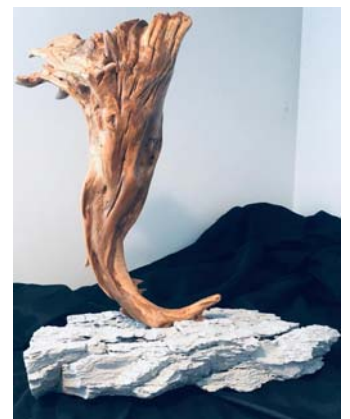
02. “POP DUMBO”

Autor: Idilio Garzón

L'autor manifesta en aquesta obra la seva creativitat a partir de la senzillesa material i l'estrès de la natura subjugada al canvi climàtic i a la mateixa competitivitat vital.

És un escultor autodidacte vinculat al Centre d'Art “Excèntrica” identificat completament amb l'art de la terra, el Land Art.

Centra la seva obra en els capricis de la natura i les seves formes impossibles, que manipula i adapta a la seva particular visió d'entendre l'art. Les Guillerries és la seva font d'inspiració i l'avant-taller de les seves obres.

03. “SUTURA”

Autor: Joan Cantal Coll

El silenci, l'absència d'activitat humana durant la pandèmia de la Covid 19 ha generat en poc temps un «empoderament» del medi ambient que ens envolta. En aquestes condicions i arribada la primavera, la natura s'autoregenera en una explosió ambiental. Com una sutura la mateixa natura uneix i aranja les seves ferides.

L'obra simbolitza aquesta capacitat d'autoregeneració.

04. LA FONT DEL BORRELL (Històric)

Situada a l'antic camí de Sant Hilari, es tracta de la font més coneguda del poble, documentada almenys des del segle XVIII sobre la riera de la Noguerola o de les Ribes.

Just a sobre, s'hi va construir, l'any 1886, el primer dipòsit d'aigua corrent del poble. La deu d'aigua és subterrània.

Altres fonts conegudes del terme osorenc són la font de Can Bosc o la d'en Primo (que rep el nom en homenatge al dictador Primo de Rivera arran de la realització durant el seu govern de la carretera que uneix Osor amb Sant Hilari Sacalm l'any 1925)

05. “L'HOME ARRELAT”

Autor: Carles Arias

Artista de Land Art . Podem veure obres seves al Sot de la Noguera, algunes ja hi resten arrelades permanentment per ser restes d'arbres ja desapareguts i que, any rere any adquireixen més bellesa per l'acció dels elements.

06. “SEMPRE ALTIU”

Autor: Joan Cantal Coll

Homenatge al castanyer

Obra amb referències arquitectòniques i una denúncia a les conseqüències del canvi climàtic sobre els boscos de castanyer. Els estralls de les plagues com el xancre són notablement visibles a tot l'entorn.

Artista autodidacte i activista cultural, nascut i resident a Osor (La Selva). S'inicia en el món de l'art a l'edat d'11 anys i la seva primera exposició individual la presenta als 14. D'ençà l'any 1980 ha realitzat exposicions de pintura individuals, col·lectives, obra en fons d'art i exposada a l'estranger.

La seva obra recent experimenta també en d'altres disciplines i tècniques, com l'Art Natura o Land Art (obres al Land Art Sot de la Noguera - DiArt 2019, i “Obrir-se al Bosc” –Canet d'Adri 2020); i audiovisuals com “Dona'm la mirada” (LILAART), “Bosc inquiet” (Art Natura mapping) i “Assaig Incert”.

07. “CRIT”

Autor: Joan Mirandes

Possiblement un dels encants del bosc sigui la integració, de complexa i delicat enfrontament, solidaritat i competència, ordre i caos, vida i mort ...

Terra i art, silviescultura. Entendrem perfectament el treball d'en Joan contraposant dues paraules: La “**silvicultura**” (del llatí *silva*, selva o bosc i de cultura, conreu) és la ciència, la tècnica i l'art de gestionar les masses forestals; en Joan emprà una paraula molt semblant per definir la seva obra “**silviescultura**”, la mateixa paraula ens suggereix que és l'art de gestionar les masses forestals a voluntat per esdevenir art, i que segons l'artista busca interpretar en el sentit més ampli possible, explorant aspectes lúdics, terapèutics, recursos materials i, sobretot, intentar comprendre. Impulsor d'escenaris artístics i de cocreació en plena natura com “Obrir-se al bosc” i “Assaig incert”.

08. Molí de l'Avellana o d'en Casamitjana (Històric)

Nom no recordat d'un antic molí fariner documentat entre els segles XV i XIX tot i que en el XIII ja es localitza un torrent amb el mateix topònim que en podria haver originat el terme. Es localitza a la riera o sot de la Noguerola o de les Ribes, prop del nucli urbà d'Osor, vers la font del Borrell, entre el passeig Borrell i la carretera del Ripoll. Actualment, i des del s. XIX, se'l coneix com a molí de la Pe, un topònim d'origen desconegut o incert, i també s'havia anomenat d'en Casamitjana entre els segles XVIII i XIX, per la seva pertinença a la casa homònima encara existent a Osor, al carrer del Verger, i, possiblement d'en Vidal. Actualment no se'n conserva pràcticament cap vestigi arquitectònic exceptuant-ne una paret i la resclosa que avui facilita l'aigua a un rec que serveix de regadiu als camps de conreu de la partida anomenada dels Horts de Can Vidal.

09. “Q10, Q100, Q500”

Autor: Guillem Collell Mundet

Vivim en un període de canvis accelerats. Estem immersos en una crisi sanitària, econòmica, social i també climàtica, no ho oblidem. El canvi climàtic ha deixat de ser un concepte teòric, específic de científics i polítics, és una emergència que ens afecta i interpel·la diàriament. L'escalfament global radicalitzarà els fenòmens meteorològics, concentrant els períodes de fortes tempestes, augmentant, per tant, el risc d'inundacions sobtades. No només les persones que estimem els rius i els espais naturals on l'aigua és font de vida ens hem de sentir interpel·lats per una crisi tan radical com la climàtica, tots vivim en el mateix planeta.

L'obra “**Q10, Q100, Q500**” és la representació simbòlica de les màximes alçades d'aigua de les avingudes d'aigua del sot de la Noguerola en base a supòsits probabilístics que passen cada 10, 100 o 500 anys.

Tres cordes tensades de costat a costat de riera simbolitzen aquestes alçades d'aigua en una escala humana impactant. Es tracta de nivells teòrics aproximats però reals ja que passaran tard o d'hora. Si recordem els efectes del temporal Glòria de gener de l'any 2020 no ens semblaran tant desmesurats.

Guillem Collell Mundet, enginyer de camins dedicat al disseny i a la gestió de projectes d'obra pública. Compromès a conrear i difondre la creativitat i el disseny entorn l'obra pública curant continguts digitals i activitats compartides a dobooku, l'associació que promou la Cultura del Disseny a l'Obra Pública, que n'és cofundador. Entén el procés disseny + construcció com un diàleg prolífic entre el paisatge construït i la cultura contemporània.

10. Can Casamitjana (Històric)

Es tracta d'una de les construccions civils més antiga del poble ja que es considera que devia de ser una de les poques vivendes que va quedar dreta després dels terratrèmols del segle XV, especialment el de 1427, quan sembla que es van enrunar una bona part de les cases, els masos, el pont Vell i l'església. Tanmateix, la imatge actual ja no té la balconada de fusta original, però l'actual està feta a semblança, és de destacar l'escala exterior de graons concèntrics en punt rodó. Com a aspecte curios, podem esmentar que el fill petit del bandoler Joan Sala àlies Serrallonga, nominat Isidre, es casà amb la pubilla de can Casamitjana i Font del Borrell.

11. “INTIM”

Autora: Anna Tubau Roca

Desperta una reflexió interna a la recerca d'un món millor, més just, buscant l'essència en una mirada neta i pura cap a la llibertat, el respecte, la igualtat i la solidaritat.

12. CARRER I PLAÇA DEL VERGER.

CAN BECAINA (Històric)

La plaça del Verger és un indret documentat amb aquest nom de molt antic amb idèntica forma. Hi podem veure un convent datat del segle XVI que va esdevenir posteriorment una escola de les germanes Carmelites i, posteriorment, ajuntament. Es va fer famosa l'any 1956 quan s'hi va filmar el desenllaç de la pel·lícula *Juanillo papà y mamá* interpretada pels aleshores populars Conrado Sanmartín i Lina Rosales com a protagonistes al costat del nen Miguel Ángel Rodríguez i també amb la participació secundària de Joan Capri.

Al costat, per la banda esquerra podem observar-hi el carrer de Cercenedes, que deu el nom a un important mas. Al mig hi ha una casa boteruda que és coneguda com a can Becaina. En Becaina va ser el darrer delinqüent (un trabucaire) esquarterat públicament a la ciutat de Girona. En realitat es deia Martí Plademunt i va arribar a Osor

després de casar-se amb l'osorenca Maria Noguera. Va fer de roder i va cometre diversos robatoris i assassinats a diversos masos propers; can Manuel, la Casina, can Quic... entre 1827 i 1828.

Detingut a 1829 va ser penjat i esquarterat a Girona el 7 de desembre d'aquell any. El folklore popular afirmava que les seves restes es van escampar per diversos masos del terme entre ells la Mata i el Baier, on, segons les cançons de bandolers i lladres de camins havia començat a delinquir. D'aquest fet, en sorgí una dita popular gironina, "fer la fi d'en Becaina" en el sentit que s'acabarà malament. Aquestes cançons, en certa manera, ajudaren a mitificar-lo i d'aquí que, Marià Vayreda, a la seva novel·la *La punyalada* (1904) posa en boca d'un dels personatges, l'Avi dels bandolers, parlant d'en Becaina: "N'he vista de petar molta, de gent, i de la bona: en Planademunt, que era un brau..."

13. LA TORRE DE RECS O DE LA PRESÓ - s. XV (Històric)

El nom d'aquesta torre prové del fet que la feu construir Violant de Recs gràcies a l'autorització que li van donar les aleshores senyores de la vall d'Osor Sança de Ximenis i Isabel de Cabrera arran dels serveis que els havia donat el seu pare Bernat de Recs. És una construcció posterior a 1439 i hi destaquen arquitectònicament les pedres cantoneres, els finestrals gòtics, les restes de merlets i la diversitat de formes i de tipus de pedres, la qual cosa pot ser deguda al fet que és possible que s'aprofitessin per a la seva construcció materials provinents de diversos indrets del que quedava d'útil d'edificis enderrocats arran dels terratrèmols de 1427-1430.

Als segles XVIII i XIX fou usada com a presó, d'aquí que també es conegui amb aquest nom, i entre 1932 i 1968 s'hi va construir, al primer pis, el dipòsit municipal d'aigua, de cabuda de 50000 litres.

L'any 2020 es va acabar la seva rehabilitació i a dia d'avui és visitable i es tracta d'un espai cultural en el qual en diversos moments de l'any s'hi barreja l'art (pintura, escultura...), la poesia, la dansa aèria, la fotografia, l'audiovisual i les xerrades històriques o de la mena que siguin.

14. “LIBÈL.LULES, reines amb ales”

Autor: Marcos Aguilera

Proposta creada a partir de fusta reciclada de restes de material utilitzat en la construcció de mobles.

En Marcos treballa a l'equip de producció d'esdeveniments culturals de la marca Row de Barcelona, organitzant esdeveniments culturals arreu del món.

També és artista i crea a partir d'elements naturals en llocs inversemblants com les que ja hem vist a la riera d'Osor i el sot de la Noguera.

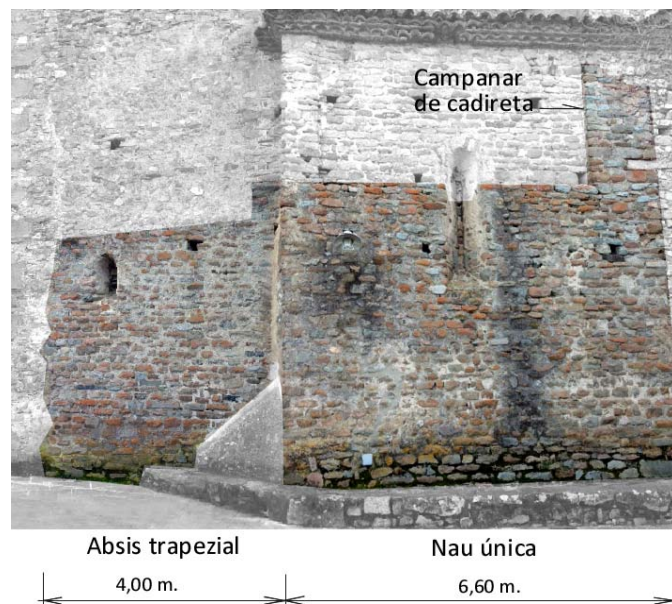
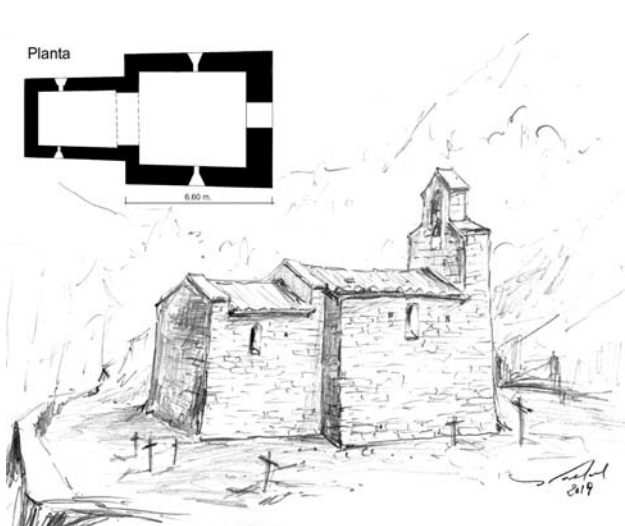

15. ESGLÉSIA PARROQUIAL, PLAÇA CATALUNYA, CARRER CATALUNYA, CARRER MAJOR (Històric)

Osor és un dels llocs citats més antigament de les Guillerries, documentat l'any 860, en un privilegi reial al monestir de Sant Medir o futura casa d'Amer.

L'església actual és d'estil barroc, però en són visibles molts vestigis d'altres èpoques i de temples anteriors.

ESGLÉSIA PREROMÀNICA O DEL PRIMER ROMÀNIC. aprox. dels s. X al XII.

Estimació aproximada de com devia ser la primera església. Se n'identifiquen restes a la plaça Catalunya o de la Rectoria.

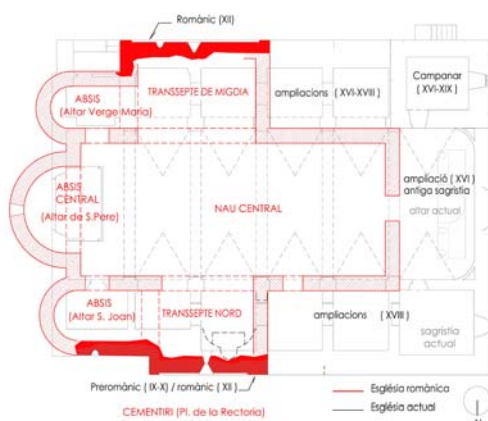
ESGLÉSIA ROMÀNICA - segle XII

El 1125 l'església fou reedificada i consagrada pel bisbe de Vic Ramon Gaufred.

L'orientació d'aquest temple era inversa al temple actual, entrada a oest, d'una nau principal, creuer amb volta de canó i coberta a dues aigües; tenia tres absis a llevant, on ara se situa l'entrada de l'actual temple.

D'aquest temple es conserven els murs laterals dels tresseptes: el de migdia construït amb aparell romànic de pedres en fileres horitzontals i 9 arcuacions llombardes que resseguien els vessants de l'antiga teulada, lesenes als extrems i un finestral central de

doble esqueixada. El tressepte de la cara nord és de dimensions més reduïdes, segurament condicionat per l'aprofitament d'estructures de l'església preromànica.

16. “NIMFA”

Autor: Joan Busquets Cantal

Artista autodidacte, la seva escola és la natura, que ahora és la seva font d'inspiració.

Artesà de la fusta, va començar a fer exposicions d'escultura l'agost del 2013, incorporant a la seva obra treballs de pintura. Forma part de diverses associacions artístiques i ha participat en exposicions individuals i col·lectives a Barcelona, Madrid, Figueres, Girona, Lleida, París, Monzón, Castell de Peralada, Sarrià Sant Gervasi, Vilablareix, Osor, Sant Hilari, La Jonquera, Ripoll, Ventalló, Jafre, Brunyola i Les Escaules.

Autor del guardó de l'any 2017 del premi "La molla d'or", que va recaure en la directora de la revista *Catalunya Today*, la senyora Marcela Topor, esposa del president Puigdemont.

Activista cultural al poble d'Osor, organitzant tallers d'escultura amb els alumnes de l'Escola La Vall.

17. CARRER DE LA PENYA I ARC DE CAN PARDALET VELL (Històric)

La plaça Vella és la plaça osorenca documentada de més antic, com a mínim del segle XVIII. Aquí podem veure-hi, a l'esquerra, a l'inici des d'aquest vessant del carrer de la Penya, l'arc de can Pardalet Vell, el qual atès que es localitza a l'antic camí de Sant Hilari, podria tractar-se d'una antiga porta d'entrada al poble; tanmateix, això no deixa de ser una hipòtesi ja que no se'n té cap tipus de documentació que ho corrobori.

18. “CONTEMPLACIÓ”

Autor: Jaume Vilaró Planas

Molts indrets d'Osor són dignes de contemplació pausada, tranquil·la i profunda. Us convido a exercir-la en tots els sentits, immersos en el text de la sardana del Mn. Ramon Cabanes i Antich (Osor, vila petita i bonica)

19. ELS NÍNIXOLS I EL MOLÍ DE CERCENEDES (Històric)

Els Nínxols són una construcció dels anys 40-50 del segle XX realitzada amb la finalitat d'evitar les constants esllavissades de la muntanya sobre la carretera. Com ens podem imaginar, el topònim és metafòric, fruit de la seva forma.

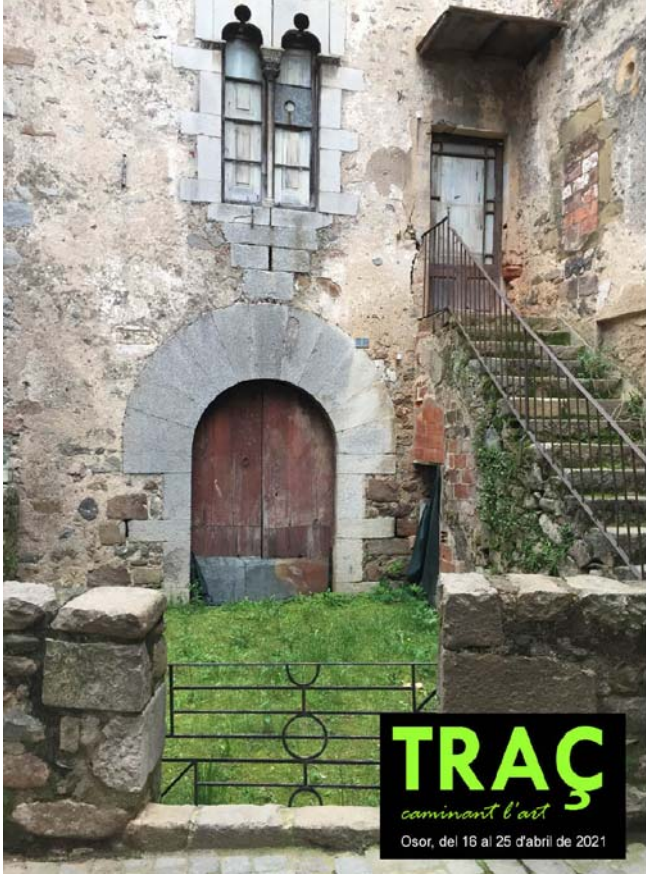
A l'altra banda de la riera, podem veure-hi el molí de Cercenedes, que havia estat un important molí fariner hidràulic, que podem visitar, documentat des de l'edat mitjana però que, a principis segle XX s'hi va instal·lar una turbina a partir de la qual es va fer, primer una conducció i distribució de corrent elèctric d'ús privat, que a 1911 va fer arribar als carrers del poble i, a 1916, va facilitar llum als domicilis particulars (una sola bombeta que, per uns forats es feia córrer d'una estança a una altra).

EL PONT NOU O DELS SOLDATS

Pont que enllaça la carretera de Sant Hilari amb la zona de can Badia, can Gravat i el Soleric a més de l'actual carretera del Coll. El nom del pont prové del fet que a 1940 el va començar a construir un batalló disciplinari que el va deixar inacabat, només amb els pilars. L'obra es va reiniciar i acabar l'any 1967 anomenant-se Nou per contrast amb el romànic d'enmig de la vila.

20. ELS QUATRE CANTONS I CAN ROURE (Històric)

Carrer empedrat de llambordes gironines que condueix als anomenats Quatre Cantons i on podem observar-hi dues impressionants cases, can Benet i, sobretot, can Roure, amb llindes i, aquesta darrera, un edifici gòtic que forma

part de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, amb un finestral gòtic de gran bellesa format per dues arcades trevolades i una columneta amb capitell de decoració floral, del s. XV i el portal adovellat amb formes d'arc de mig punt. Sembla ser que podria haver estat la casa senyorial de la família Recs (s. XIV) i Vilanova (s. XV), senyors de la vall d'Osor.

21. LES QUATRE ESTACIONS

Autor: DSLeón

Artista que ha participat en exposicions i fires d'art a Venècia, Berlín, Pittsburg, Madrid i Barcelona, entre d'altres llocs; i ha estat seleccionat en la primera edició del programa "Art en Ruta", promogut pel Consell Comarcal de la Selva.

22. “SPRING”

Autora: Bolly

Homenatge, salutació a la primavera, després d'un hivern especialment llarg retornem amb alegria.

23. CARRER DE FRANÇA (Històric)

Es tracta com una segona zona antiga del poble, antic camí del Coll i que discorre pel costat de l'actual cementiri i el molí de Cercenedes.

Es tracta d'un típic i pintoresc carrer empedrat amb llambordes gironines. Hi són destacables les diverses cases arquitectònicament remarcables que s'hi localitzen, amb portals de mig punt i llindes sobre el portal com ara a ca la Vella (on va néixer qui va ser cap dels claretians i autor de diverses obres, del qual es va plantejar la beatificació, Joan Agustí Panella- amb un finestral central de llinda monolítica i motllurada; can

Lluís, can Cinto, can Pere Manuel o can Toni, a la façana de la qual hi podem veure la capellaneta o fornícula amb ceràmica i pintures de la Verge i sant Antoni i en la qual hi havia hagut una antiga imatge del sant que es va perdre durant la Guerra Civil.

El nom prové del fet que a la segona meitat del segle XIX a can Pones hi va residir un home francès, de nom Pierre, que va posar una bandera francesa al balcó, d'aquí va venir el carrer del Francès i a la llarga el carrer de França (de fet, aquesta persona apareix com a personatge esmentat en dos relats de l'escriptor Anton Busquets i Punset (1876-1934).

24. VOLTEIG DE CAMPANES

Autores: Farners Gesti Perich i Cristina Salarichs

Les campanes ... tan presents en el nostre entorn, enteses com un sistema de comunicació, subtil missatger que trenca el silenci. La proposta treballa enganxant dos materials provinents de la natura, l'argila i el macramé, per configurar una obra sonora.

25. PASSATGES DE LA RIERA (Històric)

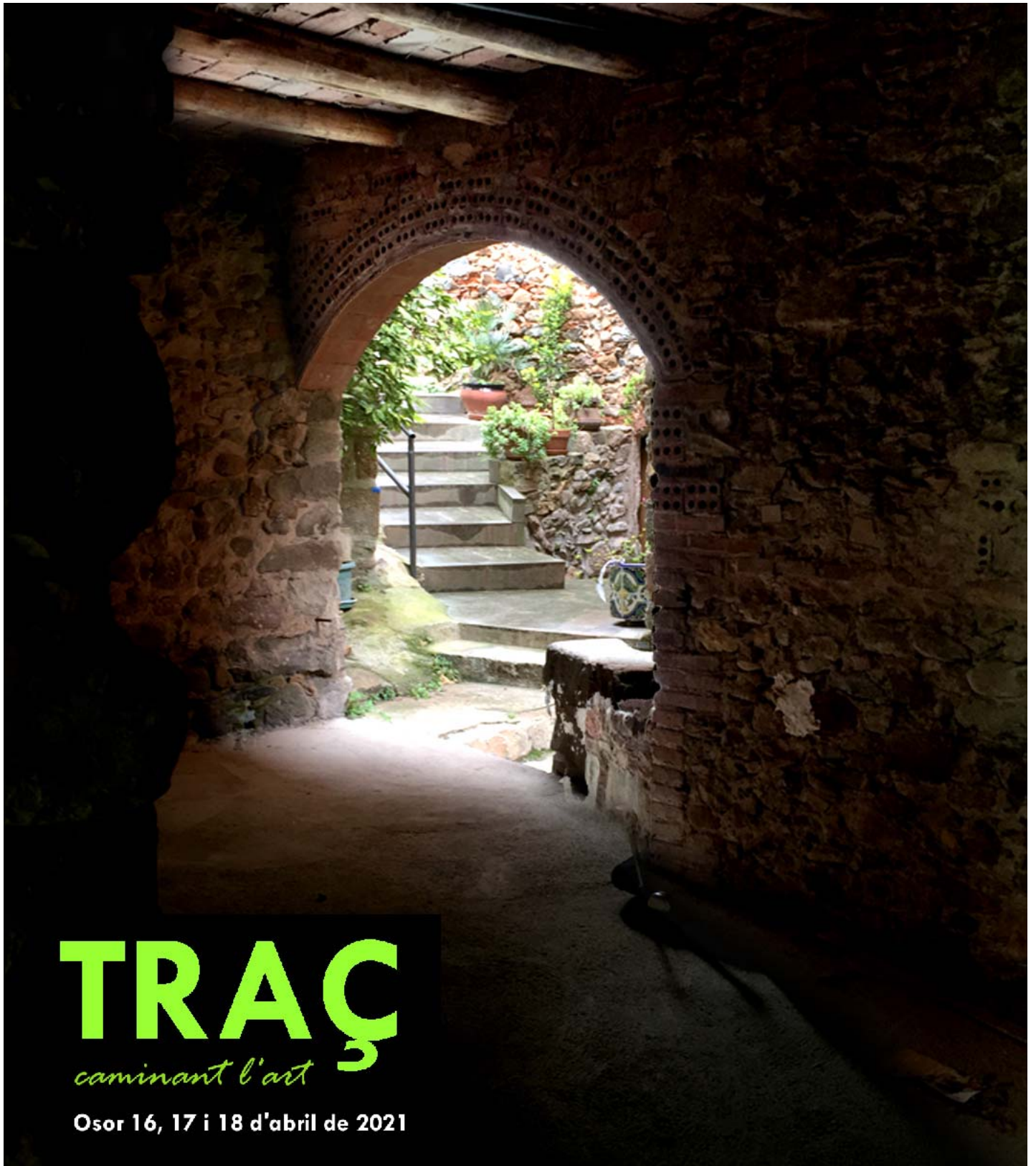
Per tot el carrer de França, per aquesta banda, però també per l'altre costat, al carrer de la Riera, existeixen diversos corredors o carrerons sense nom que comuniquen amb la riba de la riera d'Osor. Són una mostra de l'antiga importància que tenia el curs d'aigua per als osorencs i osorenques, amb diverses tasques o activitats fruit del seu aprofitament: pesca, neteja personal i de la roba, molins de gra amb les seves recloses i recs, electricitat, aigua per beure...

26. CORREDORS I VOLTES ALS SOTERRANIS DE LES CASES DEL CARRER DE FRANÇA (Històric)

Una mostra ben curiosa d'arquitectura rural pròpia ja que a la banda sud del carrer de França s'hi poden observar diversos corredors porticats amb voltes la finalitat dels quals era poder comunicar els soterranis de les diverses cases del carrer pel camí que vorejava la mateixa riera d'Osor. És on se situaven les corts i galliners que, anys enre-
re eren fonamentals per a l'autosuficiència dels osorencs i osorenques. Amb el temps, les cases és varen anant ampliant amb les dites porxades i galeries per sobre del camí. A l'actualitat, alguns d'aquests corredors queden tancats, no porten enlloc, per les rehabilitacions que s'han anat fent a les vivendes; potser per això, algú prou perspicaç va anomenar-los el camí dels Burros, perquè a dia d'avui constitueixen trams inconnexos que no condueixen enlloc.

Una mostra més de com ha canviat en alguns aspectes Osor.

TRAC
caminant l'art

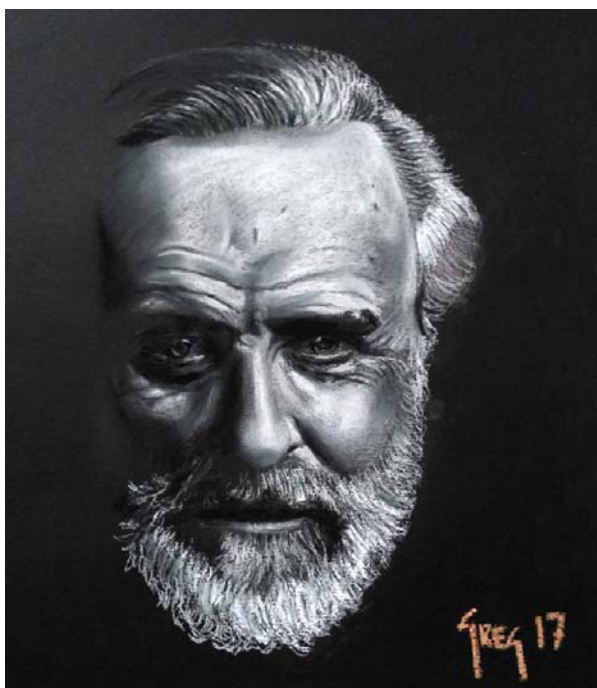
Osor 16, 17 i 18 d'abril de 2021

27. ... DE LA FÀBRICA DE SOMNIS

Artista: Gregori Puyol

Ens presenta la seves darreres obres, fidel a la seva línia temàtica de retrats de personatges públics tant històrics com d'actualitat, amb un gran domini de les tècniques del pastel, llapis i carbó.

Ha fet cursos de dibuix i pintura a l'Escola Galià a Barcelona, Els Coloristes a Santa Coloma de Gramenet i Candini de Mollet. Exposicions a la Sala Fiveller de Mollet, Fira del Còmic de Folgueroles, Sant Hilari Sacalm, Osor i Girona.

28. COLORS

Autor: Joan Busquets Cantal

Artista autodidacte, la seva escola és la natura, que, ahora, és la seva font d'inspiració.

Artesà de la fusta, va començar a fer exposicions d'escultura l'agost del 2013, incorporant a la seva obra treballs de pintura. Forma part de diverses associacions artístiques i ha participat en exposicions individuals i col·lectives.

Autor del guardó del any 2017 del premi "La molla d'or", que va recaure en la directora de la revista *Catalunya Today*, la senyora Marcela Topor, esposa del president Puigdemont.

Activista cultural al poble d'Osor.

29. MOLÍ DE CERCENEDES (Històric)

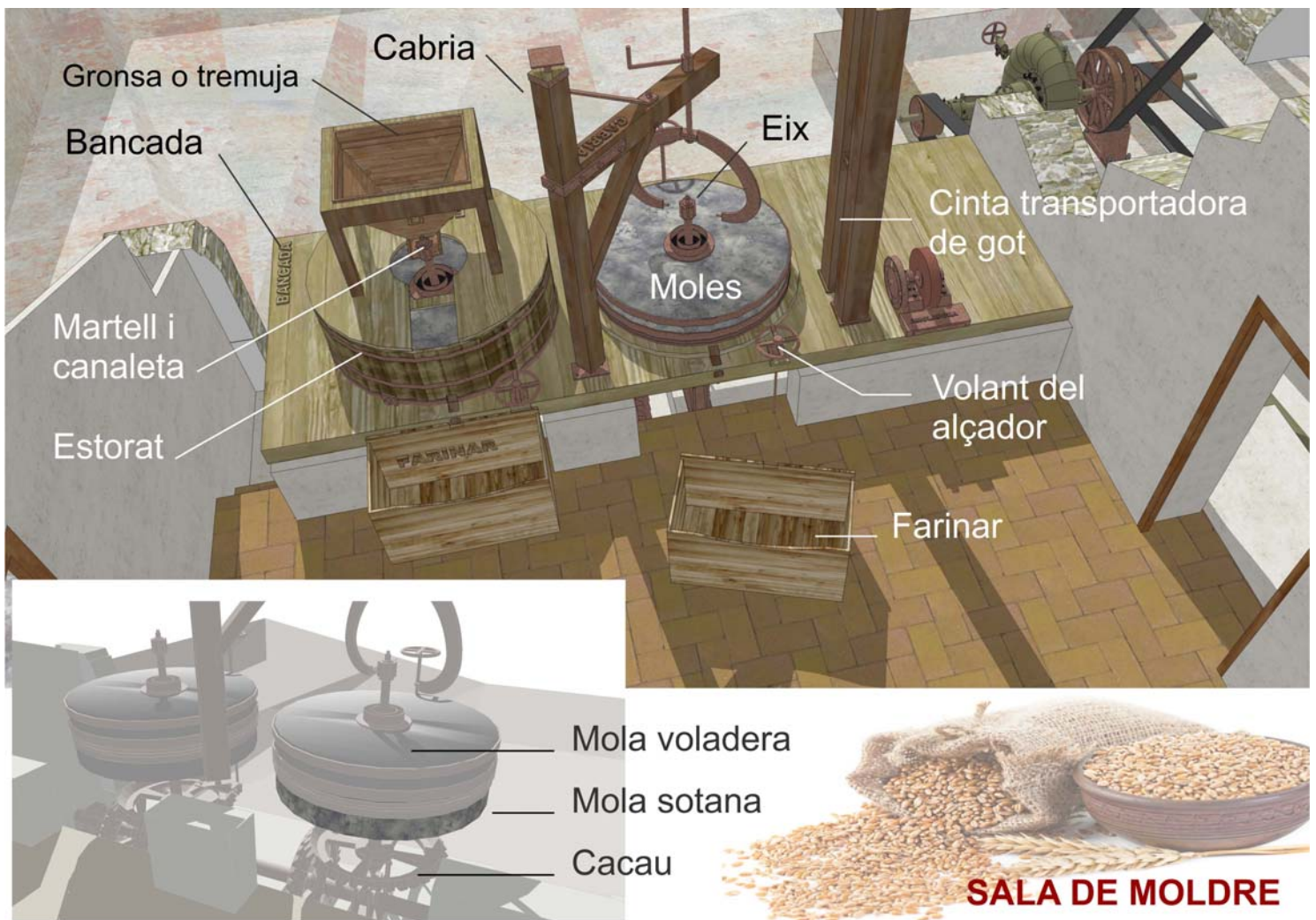
Els antecedents d'aquest molí es remunten al s. XIV.

El molí fariner centrava el seu funcionament en l'aprofitament de la força de l'aigua emmagatzemada en una gran cisterna, per a moure un seguit d'enginyosos mecanismes que permetien moldre el gra col·locat entre dues grans moles de pedra, i fins a obtenir la farina per al consum, un cop separada del segon o pela de gra de blat, mitjançant un tamisador rotatiu.

Històricament s'alimentava amb l'aigua del torrent de Mirapeus o torrent Merder, fins que al s. XIX la necessitat d'augmentar el cabal d'aigua per cobrir les noves necessitats industrials, es passà a fer servir l'aigua de la riera d'Osor, construint-hi la resclosa del Prat Gran.

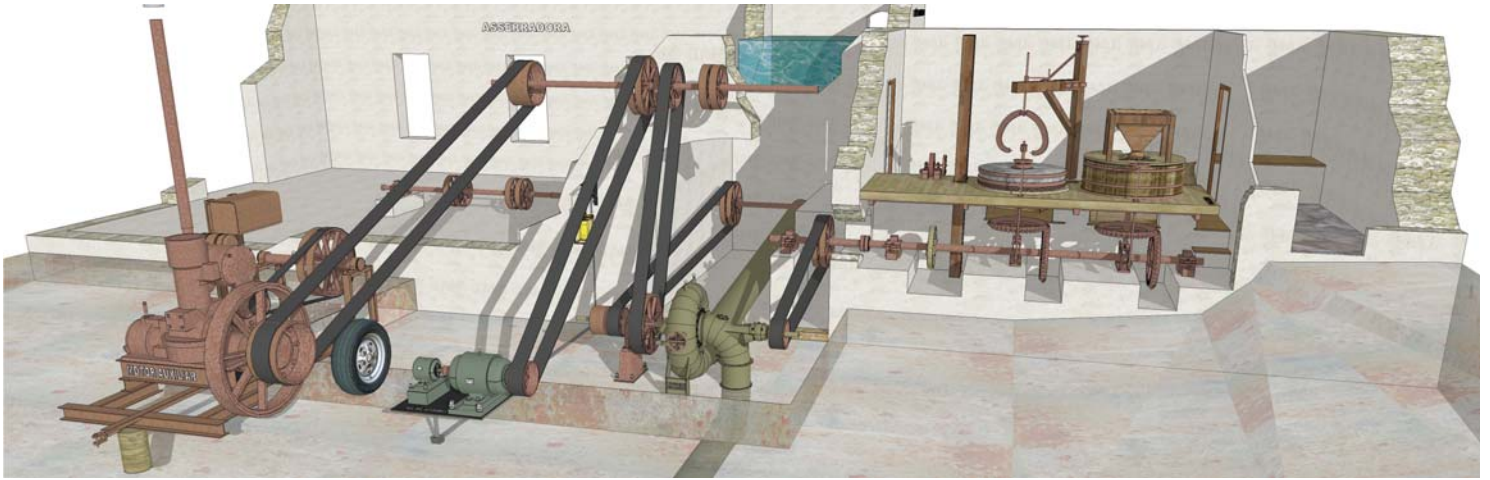
En la darrera època la força motriu que movia el molí es generava amb una turbina hidràulica Francis , transformant la força hi-

dràulica en mecànica a través d'un sistema d'eixos i politges (l'embarrat), en bona part conservats, i que feia funcionar el molí de moldre, a més d'una serradora i un generador que proporcionava el corrent elèctric al poble d'Osor.

Més endavant, a partir del 1919, s'afegeix al sistema un motor semidièsel (Deutsche Wek Kiel de 16 h.p. i 6000 cc.) per reforçar

la turbina hidràulica, i acoblat a l'embarrat de politges.

En quant al generador d'electricitat per l'enllumenat públic del poble d'Osor, tenim del 1911 al 1919, un primer generador que rebia l'energia d'un motor dièsel.

Del 1919 al 1950, s'instal·la un nou generador que rebia l'energia de la força combinada del molí.

30. PARC ART RURAL

Autor: Joan Busquets

Les obres exposades representen el món rural en el seu vessant més artístic, majoritàriament elaborades amb materials nobles com el ferro i la fusta en obliterats amb el pas del temps. Tots els elements utilitzats, tant les fustes, les soques, arrels o els ferros tenen l'ànima dels boscos de les Guilleries o de les eines pretèrites i pròpies dels seus habitants.

31. “A LA SEQUEDAT, INSPIRACIÓ”

Autora: Marta Culla i Farnes Gestí

Hi ha vegades que tenim la vida penjant d'un fil, però cal tenir força per crear una nova vida d'esperança al seu voltant.

32. MURAL - Oficis antics - Granger

Disseny: Joan Cantal Coll

Autors: tothom que vulgui participar-hi.
L'inici de l'obra serà per la celebració del “TRAÇ, caminant l'art” i s'allargarà unes quantes setmanes.

Imatge simulada

33. PRIMAVERA

Autor: Jaume Vilaró

La primavera desperta tot allò que està adormit. Altera tots els sentits, dona vida a l'entorn, els ocells cantant, les flors ens fan gaudir dels colors. Dona vida a la l'art de la primavera. Surt de casa i enamorat.

Jaume Vilaró va estudiar diverses tècniques en acadèmia privada. Professor de Belles Arts a centres d'adults i joves. Exposicions col·lectives associades a l'art.

34. SENTIT DE VIDA

Autora: Mª Carme Jordà

... viure amb sentit cercant instants de bellesa, bondat i reconciliació, perquè la pròpia vida esdevingui una obra d'art.

En record a la Mª Carme Jordà, amiga i artista.

35. ENTRETEIXIT DE LA VIDA

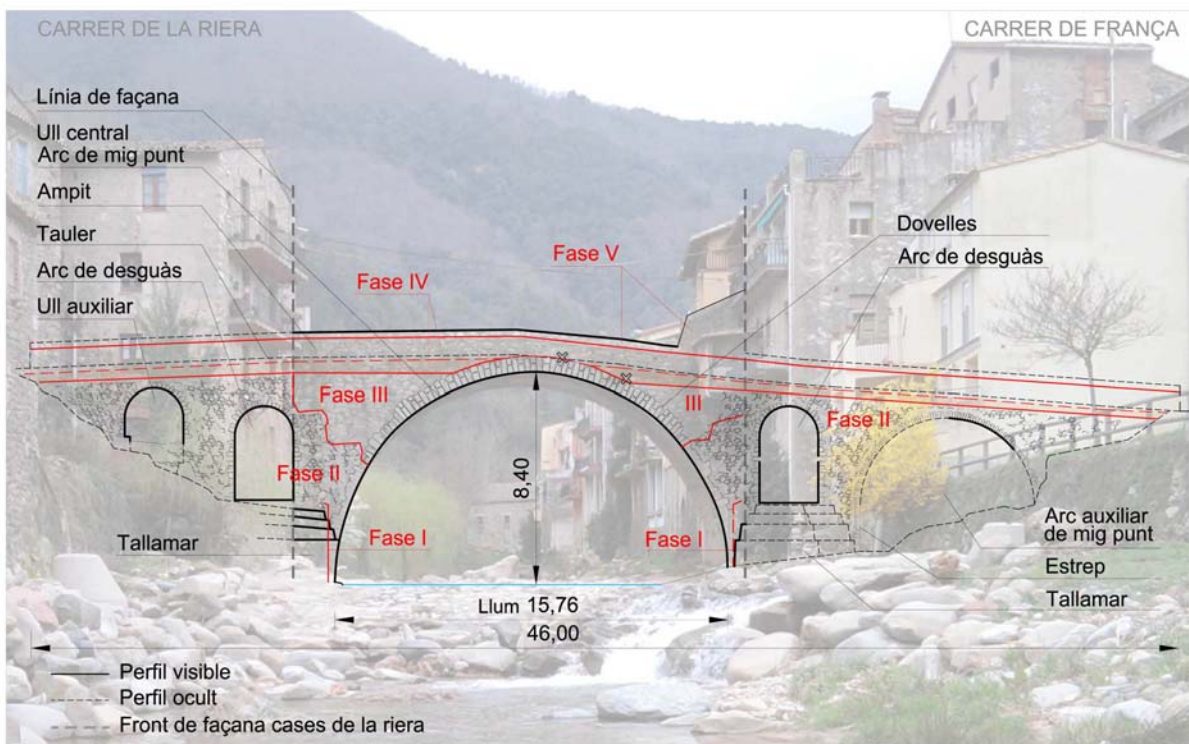
Autora: Laia Val

Al·legoria dels nusos del camí vital, tan fermes, tan espessos ...

36. EL PONT VELL (Històric)

El Pont Vell que coneixem avui dia és una estructura del gòtic medieval del s. XV, que va ser reconstruït a partir dels terra-trèmols del 1432, i que en va fer caure la volta.

Actualment sols és visible la volta principal, però originàriament era un pont de cinc voltes i que assolía una llargària d'uns 46 metres. Les quatre voltes menors dels laterals varen restar engolides pel creixement urbanístic de la vila dels segles XVII–XVIII.

Constantment castigats per l'erosió, els ponts sovint són reparats i reconstruïts al llarg del temps. S'identifiquen parts de diferents èpoques, fins i tot restes del romànic (XI-XIII).

Segles XVII-XVIII, moment de gran transformació i creixement del poble, que va passar d'una població inferior a les 300 persones de principis del s. XVII, al més del miler del s. XVIII. La pressió urbana modifica completament la visió, amb nous edificis al llarg de la riba fins a tocar les parets del pont, engolint els arcs auxiliars dels extrems i els dos de desguàs que passen a formar part dels soterranis de les cases del carrer del Pont.

Simulació del Pont Vell abans del creixement urbanístic del s. XVIII

37. FONT I SAFAREIG DE CA N'AUBREDA (Històric)

Una altra de les fonts antigues del poble i que recull l'aigua del sot del mateix nom que neix vers Sant Gregori. Hi podem observar una antiga llinda de quan es va arranjar.

Passada la placeta arribem novament al carrer de França des d'on podem observar una de les imatges més típiques d'Osor, la seva riera i el vell pont romànic. A sota, hi constatem la presència d'un típic safareig públic que fou usat durant la primera meitat del segle XX i que ha estat recentment restaurat, una mostra de quan a les cases no hi havia rentadores ni safarejos particulars ja que l'altre que havia existit, a tocar del pont de Can Vidal fou enderrocat als anys vuitanta del segle XX.

38. “LEVITACIÓ”

Autora: Marta Culla

Hi ha vegades que tenim la vida penjant d'un fil, però cal tenir força per crear una nova vida d'esperança al seu voltant.

Nascuda a Barcelona i veïna d'Osor. Aficionada a la restauració de mobles i apassionada de la fotografia. Les seves imatges van més enllà de la simple representació foto-mecànica de la realitat, i aconsegueix plasmar en el seu treball les sensacions que li transmeten els objectes i el paisatge. Activista cultural i artista de Land Art, amb participacions al Land Art Sot de la Noguera, “Obrir-se al Bosc” i vinculada a projectes com “Vives” d'homenatge a les dones deportades als camps de concentració i víctimes del nazisme.

39. L'ESPAI BUIDOR

Autor: Xavi Guerrero Vich

...disparar sense encàrrecs, sense condicions, enquadrar i enfocar al gust de l'instant, hi ha temps ... a la solitud del present, mirar per la finestra, confinament, espais amb vida, alliberats de qualsevol càrrega, avui expressen buidor, bellesa en la seva puresa, no importen els elements, només composició ...

... tot sembla molt més definit, però més llunyà, evolucionar i apropar-te a un objectiu que flueix permanentment, interaccionar amb la natura. L'entorn.

... l'espai buidor, és una sèrie fotogràfica legitimada per la pèrdua de significat dels seus elements, límits tècnics necessaris que descansen sobre substrats naturals.

Curriculum artístic: IEFC- Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya • IDEP- Master de disseny

PROFESSOR de Fotografia, fotògraf de premsa, reportatges socials i diverses participacions en llibres.

EXPOSICIONS individuals... • "20 al mes", Tetería del Pópulo, Cádiz (3 exposicions). • "Sideral", la Medusa, Cádiz. • "3D-BN", Sala Angenicó, Cerdanyola del Vallès. • "Portes Obertes", Sala CGT, Barcelona. Exposicions col·lectives.

40. RELLOTGE DE L'AJUNTAMENT I PARC VERDAGUER (Històric)

TRAC
comissariat d'art
Osona, del 16 al 25 d'abril de 2021

El rellotge pertanyia a l'estació de Peralada i data de 1878. Fou fabricat per la casa Garnier de París. És de dues peces i totalment de fosa amb els seus elements encaixats artesanalment.

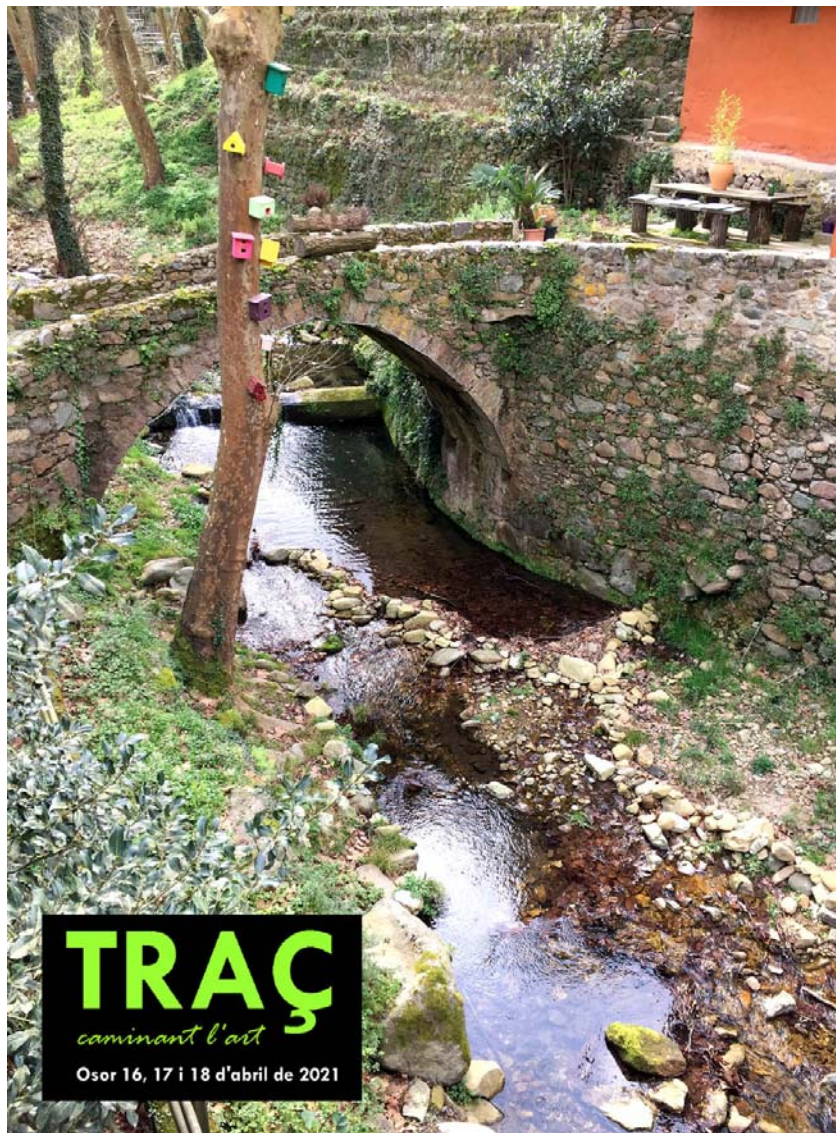
El Parc Verdaguers va ser construït l'any 1971, es tracta de l'indret en el qual actualment s'hi dansa, per la Festa Major del Terç, el tercer diumenge de setembre, el Ball del Ciri, el ball típic del poble, raó per la qual s'hi localitza una estàtua d'homenatge als seus balladors i balladores datada de 1994 i que representa una parella retallada que és obra d'Anna Escorihuela i Mario Sánchez.

TRAC
comissariat d'art
Osona, del 16 al 25 d'abril de 2021

41. PONT DE LA NOGUEROLA O DE CAN VIDAL (Històric)

El pont de la Noguerola o de can Vidal és un petit pont romànic de pedra d'una sola arcada pel qual discorria l'antic camí veïnal d'Anglès, raó per la qual actualment està en desús ja que al seu costat hi ha construïda la casa consistorial i la Sala U d'Octubre, espai polivalent municipal

42. CAIXES-NIU

Autor: Marcos Aguilera

Proposta creada a partir de fusta reciclada de restes de material utilitzat en la construcció de mobles.

En Marcos treballa a l'equip de producció d'esdeveniments culturals de la marca Row de Barcelona, organitzant esdeveniments culturals arreu del món.

També és artista i crea a partir d'elements naturals en llocs inversemblants com les que ja hem vist a la riera d'Osor i al sot de la Noguera.

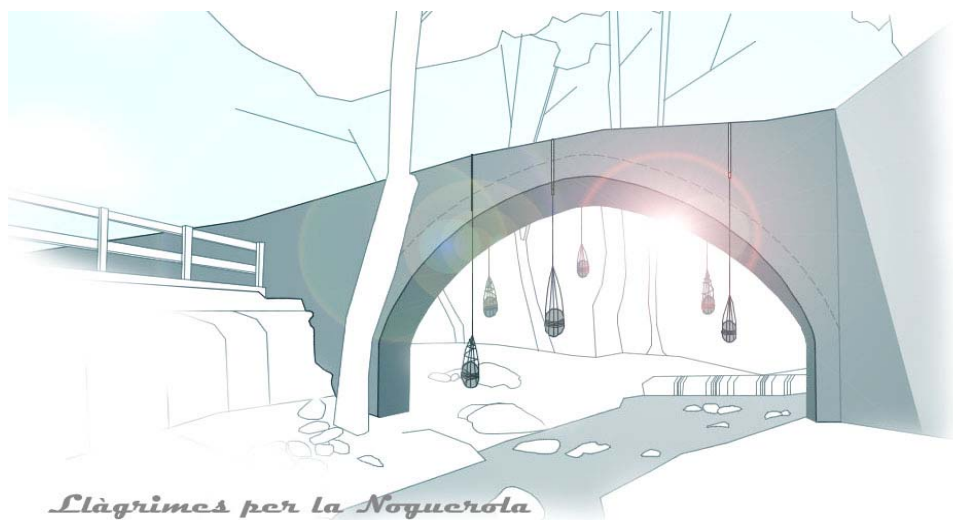

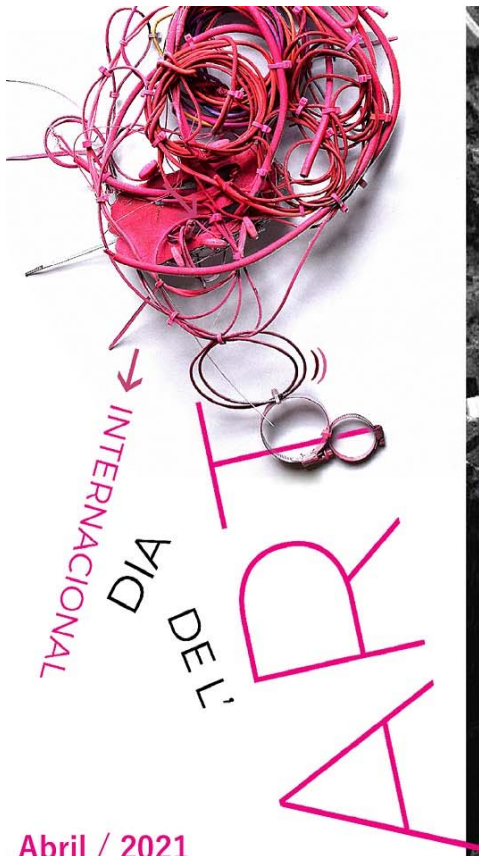
43. LLÀGRIMES PER LA NOGUEROLA

Autor: Joan Grau Pujol

Les llàgrimes per la Noguera són també les llàgrimes del nostre planeta, que cada cop més sovint plora amb llàgrimes enfurismades, amb tempestes com “el Glòria”... és el poder de la natura en resposta a l'acció devastadora de l'home, i que ens colpeja amb duresa, amb la duresa d'una roca.

Artista autodidacte de Banyoles, guardonat en diferents concursos de dibuix i pintura ràpida, utilitza majoritàriament la tècnica de l'aquarel·la i l'oli per crear les seves obres, treballa el diorama i es autor de molts cartells d'activitats i festes del Pla de l'Estany. Enguany s'ha deixat seduir per l'Art Natura presentant-nos aquesta obra.

Abril / 2021

Amb la participació i col·laboració d'associacions, entitats, institucions, agents culturals i artistes de Girona i comarques. Diferents espais / Gratuït / #diadeltart

www.bolil.cat

UN DIALEG ENTRE ARQUITECTURA MEDIEVAL I ART CONTEMPORANI

ITINERARI AMB SUPORT DIGITAL - codi QR
VISITA GUIADA 17 d'abril a les 11'30 h. - Fèlix Bruguera i artistes

TRAÇ

caminant l'art

Osor, del 16 al 25 d'abril de 2021

organitza el ca@os

Col·labora Ajuntament d'Osor

LLEGEIX-ME

Gràcies per la visita

